

L'última sardina del Carnestoltes

Descripció

Al petit poble de Vilafesta, cada any es vivia el Carnestoltes amb molta alegria. Les rues omplien els carrers de colors, disfresses i música, i tothom ballava i reia sense parar. Però quan arribava el Dimecres de Cendra, la festa canviava de to.

Aquell dia, tota la gent del poble es reunia per acomiadar el Carnestoltes amb un acte molt especial: l'Enterrament de la Sardina. Era una tradició molt antiga que simbolitzava el final de la gresca i l'inici de la Quaresma, un temps de reflexió i recolliment.

En Martí, un nen de set anys molt espavilat, mai no havia entès gaire bé per què s'havia d'enterrar una sardina. "Per què fem això?" preguntava una vegada i una altra.

—Perquè és tradició! —li deia la seva àvia, la Remei.

Però en Martí volia saber més. Així que aquell any va decidir que participaria activament en la cerimònia per entendre-la millor.

El dimecres al vespre, tota la gent del poble es va reunir a la plaça. Un grup d'adults disfressats de vídues ploraven exageradament mentre duïen una gran sardina de cartó sobre una fusta, com si fos un enterrament de debò. Els nens i nenes seguien el grup amb espelmes i fanalets, fent veure que acompanyaven la sardina en el seu últim viatge.

L'àvia Remei es va ajupir al costat d'en Martí i li va explicar a cau d'orella:

—Això ho fem per acomiadar la festa i donar la benvinguda a un temps més tranquil. Però sobretot, ho fem perquè és part de la nostra història, una història que ens uneix

com a poble.

En Martí ho va entendre una mica millor. I quan va arribar el moment d'enterrar la sardina en un forat de sorra fet a la plaça, va ser ell qui la va posar a dins amb molta cura.

Quan la festa es va acabar, en Martí es va sentir molt content. Ara sabia que les tradicions no només servien per passar-s'ho bé, sinó també per recordar qui som i compartir moments especials amb la família i els amics.

—L'any que ve, jo seré qui faci la sardina! —va dir entusiasmada.

I així, gràcies a en Martí i a tots els nens i nenes del poble, l'Enterrament de la Sardina continuaria viva molts anys més.